

Skolelederens beretning, generalforsamling 26. maj 2023

Forleden sag jeg og drak kaffe i børnehaven, hvor et par helt nye forældre talte med Rikke – bl.a. om overgangen mellem børnehaven og skolen – altså det vi kalder Orange Gruppe.

Det var forældrene meget begejstrede over, for som de sagde: ”Så bliver det ikke så farligt at starte i skolen”. Og så fik jeg kaffen galt i halsen – for hvornår er vi begyndt at tale om skolen som ”et farlig sted”?

I disse år fylder skolevægning og angst og social usikkerhed og mistrovisel rigtig meget i den danske skoleverden – heldigvis ikke så meget her på RLS, men jeg synes alligevel, det siver ind.

Jeg er opdraget og udlært til, at skolen er et rart sted – nogle gange kedeligt eller ubehageligt eller besværligt, så dybest set kan jeg nok ikke forstå, den måde at tale om skolen på. Hvor kommer det fra? Er det alle de voksne – altså både læreres og forældres bekymringer for deres eget barn, stiller skolen de rigtige krav til børnene, eller er det at skolen er blevet et sted, der skal ”fixe” alle problemer i et langt børneliv.

I forbindelse med vores projekt omkring trivsel og undervisningsmiljø er det i hvert blevet klart for mig, at mange af vores værdier og hele vores pædagogik i sig selv, er trivselsfremmende for langt de fleste børn her. Jeg håber I vil gå ind på vores hjemmeside, når det ligger der, så I kan se hvordan vi arbejder med det – ikke løsrevet fra undervisningen men i hverdagen, i projektuger, på rejser og lejrskoler.

Jeg vil gerne understrege, hvor vigtige vores rejser og lejrskoler er for vores pædagogiske projekt -vi bruger gerne mange penge på dem – og i år lidt for mange (regnskab) 😊

Og rejserne er ikke kun turistture og færdigpakkede oplevelser. Vores børn er ikke kunder, deltagere på lejrskolerne – de skal selv bidrage med praktisk arbejde godt humør og – ikke mindst – noget så gammeldags som godt kammeratskab. Jeg har været så heldig at nå at være med på vores Englandsrejse med 9.kl. – og hvis man som gammel sur skolemand ind i mellem kommer i tvivl om, hvad meningen med det hele er, så tag med 9.kl. til Hebden Bridge. Jakob har lavet en fin lille video fra turen, som han vil vise efter min beretning.

Vi har nået det meste af den planlagte undervisning i år – kun forstyrret af et par lærere der sagde op i sommers med efterflg. nyansættelser og lidt langtidssygdom. Vi valgte i sommerferien at ”overansætte” i ft. Vores undervisningsbehov for at få de rette lærere med de rigtige fag. Det kan vi også se i regnskabet. Til gengæld har vi kunne rulle to-lærere endnu ud i rigtig mange timer – og det tror vi på er en rigtig god løsning for børnene.

Vi skal udvikle endnu mere på dette – Jakob kalder det co-teaching, men han er jo også fra København ;-)) og vi tænker, at det kan styrke både undervisningen, arbejdet med klasserne og forældresamarbejdet.

En af de ting vi ikke nåede – var at bygge til med en ny Yngsteafdeling. Vi kunne ikke nå at spare nok op, så banken ville ikke være med. Det bliver en anden gang måske. Det har så betydet, at vi har måtte tage fat i de eksisterende lokaler og bygninger, så YG kn få nogle ordentlige rammer. Vi er gået så småt i gang med garderoberne, og i sommerferien istandsætter og indretter vi fællesrum og klasselokaler. Vi indretter Yngste med 4 stamklasser og forskellige fællesrum og pædagogiske miljøer – både til skole og sfo.

Vi tror det bliver rigtig godt.

Desværre er Lilleskolernes musik- og teaterfestival 2023 aflyst lige før påske - her plejer ca 1600 børn + lærere at mødes til koncerter, workshop og hvad der ellers høre sig til.

Det kunne vi jo ikke leve med, så derfor har vi slået os sammen med to andre lilleskoler, der kommer herud i de planlagte dage og laver minifestival med os her på RLS – 230 børn + lærere + musik og lys, madtelte, teltplads og toiletvogne m.m. det bliver sjovt og måske får vi brug for lidt hjælp fra jer forældre.

Og så er vi ved at indfase økologi når vi laver mad i pædagogiske sammenhænge – på lejrskoler, i undervisning og i SFOen. Der har været lidt bøvl med det – men nu bliver det fint.

Og så er noget i luften... vi skulle være noget længere med vores tanker om ”den nære natur” som en pædagogisk faglig grundpille. Hvordan får vi indraget udeområderne i undervisningen, hvordan får vi noget til at gro og hvordan får vi skabt en mere grundlæggende naturforståelse hos børnene – det arbejde er vi ved at søsætte

Skolen som et forpligtende fællesskab.

Alle ønsker at skolen skal være et fællesskab – men hvordan fællesskab?

Jeg tillader mig at genbruge fra min beretning sidste år – af de 12 års beretninger jeg nu har lavet, er det her noget af det mere fornuftige:

En vores grundværdier er, At skolen er et fællesskab for både store og små – et sted man lærer sammen

Men skolen som fællesskab er udfordret! Dert sagde jeg også for 2 år siden _ men det er blevet endnu mere aktuelt efter den isolering og individualisering vi alle har været underlagt siden.

Vi kan mærke, at flere og flere af jer spørger efter, hvad skolen – dvs. fællesskabet kan gøre for jeres barn! Det er vel meget naturligt, men vi skal nok til at spørge: Hvad kan du gøre for fællesskabet, kammerat!

For fællesskabet er ikke bare en vare man kan købe her på skolen – det er noget man må gå ind i, arbejde for og bidrage til, og det er blevet en lidt større udfordring i dag for alle, og en meget stor udfordring for enkelte børn.

Man kan give meget til fællesskabet: hjælpsomhed, nysgerrighed, arbejdsomhed, humor, selvdisciplin, engagement og ideer. Og ikke mindst: Opmærksomhed. Nogle gange bare det at tie stille, passe sine ting og opføre sig ordentligt ;-)

Den moderne verden med mobiltelefoner og sociale medier har i de sidste år været med til at ændre børnenes relationer og vores fællesskaber og dermed vores – både skolens og forældrenes - muligheder for at opdrage og danne børnene. Og det sker inden de starter i skole!! Det er for mig en af de største udfordringer – hvilke fællesskaber kan vi lave med det på sidelinjen?

Jeg håber at I fremover vil tage en debat her på skolen om børnenes brug af mobiler – både derhjemme og i skolen

Forældresamarbejdet

For mig er det vigtigt, at forældrene oplever, at de kan hjælpe med at lave skole – det giver værdi og opbakning til skolen, når alle bidrager – når skolekulturen er stærk, bliver pædagogikken det også.

Men det er ikke altid konflikt- eller problemfrit at arbejde sammen om at få en børnegruppe igennem deres barndom og skolegang sammen, og det kræver stor indsats og gensidig respekt mellem lærere og forældre, og ikke mindst forældrene i mellem.

Hvis det var min skole alene, så var der ikke forældre-intra – i hvert fald ikke med form det har nu. Alt for meget snak og information glider forbi lærerne, og der er alt for mange skriverier på kryds og tværs mellem forældrene. Vi taler om det som dialog, men det er virkeligheden ofte serielle monologer og lange tråde fra enkelte, der tit gør det pædagogiske arbejde mere indviklet for lærerne – og de bliver hængende derude lang tid efter.

Her er det vores værdi, at forældrene skal snakke direkte med lærerne, hvis der er tvivl, uro, spørgsmål eller bekymringer – og med hinanden på møder i øjenhøjde.

Forældrekulturen er noget, der skal arbejdes på – hver dag.

Kig på lærere, pædagoger, pedeller og kobtorfolk (og vink lige til Mette H – vores nye forretningsfører) – det bliver ikke meget bedre, måske anderledes men ikke bedre. De er til tider besværlige, mindst lige så forskellige som børnene på skolen, de taler ligeså meget og gerne og længe, og vil diskutere alt muligt. Men når det gælder står de sammen - engageret.

Tak til alle jer – forældre, ansatte og bestyrelse – som jeg arbejder sammen med hver dag – uden jer, giver det ingen mening at være skoleleder.